

Колко да бѣдѣхъ на далечъ,
И гдѣ-то да сѣ скитамъ,
Въ уста ми е единка рѣчь,
Да ли си вѣрна пытамъ.

Кога щѣ дойдѣхъ у дома
На бащинъ дворъ да сѣдѣхъ,
И тѣбѣ, любавъ мома!
Засмѣхъ да погледѣхъ.

Това азъ мисли-хъ секи часъ,
И сичкій свѣтъ ми тѣсенъ,
Кога щѣ чѣ-хъ твоѣ гласъ
Любовныхъ-тъ ти пѣсенъ.

Да не бы далѣхъ Божъ милостивъ
Назадъ да сѣ забрѣхъ,
Паримъ единъжъ догдѣ сѣмъ живъ
Охъ любовъ да те прегрѣхъ.

Охъ какъ-хъ мжчителнъ тѣгъ
Отъ тѣбѣ сѣ далечъ сега,
Оставамъ гдѣка радость-тъ
При твой-тъ нѣжнъ красотѣ.